

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312205835
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8312205835.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: MOSANA LIMITED, so sídlom Palm Grove House, P. O. BOX 438, Road Town, Tortola, British Islands, zast. Mgr. Andrej Gundel, usadený euroadvokát so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 694,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 11C/351/2012-150 zo dňa 30.09.2013 a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č. k. 11C/351/2012-169 zo dňa 21.11.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa.

O d m i e t a odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č. k. 11C/351/2012-169 zo dňa 21.11.2013.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 708; 710 Obchodného zákonníka, §§ 52 ods. 1 až 3; 53 ods. 1, 4; 54 ods. 2; 100 ods. 1; 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, §§ 2 písm. a), b), c); 3 ods. 1, 2; 5; 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a aplikoval Smernicu Rady 93/13/EHS, pričom konštatoval, že na základe listinných dôkazov predložených žalobcom mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu SLSP, a.s. a žalovaným bola dňa 16.05.2006 uzavretá Zmluva o bežnom účte, súčasťou ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach, na základe ktorého dňa 30.11.2006 došlo k aktivácii kontokorentnej zmluvy a žalovanému bolo poskytnutých 26.000,- Sk pripísaním na účet. Žalovaný porušil podmienky splácania úveru, preto predchodcom žalobcu dňa 31.07.2007 v súlade s

Obchodnými podmienkami bola vypovedaná zmluva a právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného o splatenie celého zostatku dlžnej sumy.

Vedľajší účastník na strane žalovaného uplatnil v podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu, ktorým sú zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 694,74 eur s príslušenstvom, námietku premlčania nároku žalobcu.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. §§ 100 a 101 Občianskeho zákonníka a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania konštatoval, že v predmetnej veci žalobca podal žalobu na súd dňa 02.05.2012. Právny predchodca žalobcu v dôsledku neplnenia povinností žalovaným v súlade s uzavretou zmluvou vypovedal zmluvu ku dňu 31.07.2007 a zároveň dňa 19.06.2007 vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlžnej pohľadávky. V súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka nárok žalobcu sa premlčal v trojročnej lehote. Nasledujúci deň, t. j. 01.08.2007 mohol právny predchodca žalobcu prvýkrát uplatniť svoje právo na súde. Dňa 01.08.2010 zaniklo právo predchodcovi žalobcu na uplatnenie nároku voči žalovanému.

Vzhľadom na vedľajším účastníkom uplatnenú námietku premlčania súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, nakoľko žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Žalovaný ako úspešný účastník by mal v konaní právo na náhradu trov konania, náhradu trov konania si však neuplatnil. Preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa konštatoval, že aj pričinením vedľajšieho účastníka vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bola žaloba zamietnutá. Procesné postavenie vedľajšieho účastníka je odvodené od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje a úspech, resp. neúspech tohto účastníka a jeho právo na náhradu trov konania má vplyv aj na úspech, resp. neúspech vedľajšieho účastníka a právo na náhradu jeho trov. Nakoľko žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania, priznal súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania vo výške 141,79 eur a na ich zaplatenie zaviazal žalobcu.

Proti rozsudku prvostupňového súdu č. k. 11C/351/2012-150 zo dňa 30.09.2013 podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že nárok žalobcu nie je premlčaný a právne posúdenie veci súdom 1. stupňa je nesprávne. Žalobca ako podnikateľ v oblasti, ktorá je prísne regulovaným podnikaním je povinný riadiť sa kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, od ktorých sa zmluvné strany dohodou nemôžu odchýliť.

Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka sa jedná o tzv. absolútny obchodnozávazkový vzťah, to znamená, že na daný právny vzťah sa bude aplikovať úprava Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu subjektov, ktoré zmluvu uzavreli. Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania, preto nie je dôvod, aby sa na prejednávajúcu vec mali vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní.

Poukazujúc na ustanovenia §§ 263 a 497 Obchodného zákonníka a na judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. vo veci 5 Obo 56/2007, 5 Obo 12/2010) a Ústavného súdu ČR žalobca ďalej namietal, že výklad vyplývajúci z uvedených ustanovení Obchodného zákonníka je v súlade s právnou úpravou podnikania bánk podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Kontokorentný úver je rovnako ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, čo do právneho základu, vždy zmluvou o úvere, t. j. absolútnym obchodom. Je nepatričné podraďovať dĺžku premlčacej doby v Občianskom zákonníku pod ochranu spotrebiteľa. Takýmto prístupom by získaval spotrebiteľ viac práv, než mu patrí podľa vyvážených európskych štandardov a druhú zmluvnú stranu by postavil skoro do nerovnovážnej pozície. Premlčanie

je potrebné posudzovať podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že dlžník čiastočne plnil svoj záväzok vkladom zo dňa 21.01.2009 vo výške 33,19 eur, vkladom zo dňa 18.02.2009 vo výške 33,20 eur, vkladom zo dňa 18.03.2009 vo výške 33,- eur, vkladom zo dňa 17.04.2009 vo výške 33,20 eur a vkladom zo dňa 28.05.2009 vo výške 33,20 eur, možno toto čiastočné plnenie považovať za uznanie zvyšku záväzku, čo má za následok plynutie novej štvorročnej doby premlčania. Tieto platby sú zrejmé aj z dôkazu transakcia na úvere, ktorý bol súčasťou žalobného návrhu. Súd prvého stupňa sa týmito úhradami pri posudzovaní premlčania nijako nevysporiadal. Preto je jeho argumentácia nesprávna. Pri posudzovaní námietky premlčania je potrebné najskôr posúdiť, či sa jedná o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a zaviazne žalovaného na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uznesením č. k. 11C/351/2012-169 zo dňa 21.11.2013 súd prvého stupňa pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi CASH COLLECTORS SK s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015 a na jeho miesto ako žalobca vstúpi MOSANA LIMITED so sídlom Palm Grove House, P.O.BOX 438, Road Town, British Islands.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 93 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že dňa 17.10.2013 bol súdu prvého stupňa doručený návrh právneho zástupcu spoločnosti MOSANA LIMITED, Palm Grove House, P.O.BOX 438, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, ktorým žiadal o zmenu účastníka na strane žalobcu CASH COLLECTORS SK s.r.o., Mlynské Nivy, Bratislava. Ako dôvod návrhu na zmenu účastníka konania uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania na uvedenú spoločnosť, Zároveň predložil prvostupňovému súdu predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávok a prílohu k tejto zmluve, preukazujúcu postúpenie pohľadávky. Postupník spoločnosť MOSANA LIMITED, Palm Grove Hous, Tortola, British Islands so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasil.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, ako je uvedené vyššie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil.

Vedľajší účastník poukazuje na ust. §§ 53 ods. 5, 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na judikatúru súdov (napr. krajský súd v Prešove sp. zn. 21Co/32/2012) namietal, že možnosť postúpenia pohľadávky veriteľom bez súhlasu spotrebiteľa predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak je táto možnosť obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach. V prípade, že možnosť postúpenia pohľadávky veriteľom je upravená vo všeobecných obchodných podmienkach, predstavuje toto konanie nekalú obchodnú prax.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zmenu účastníka na strane žalobcu nepripustí.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a uznesenie, spolu s konaním, ktoré im predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 04.04.2014 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolanie vedľajšieho účastníka je potrebné odmietnuť.

Vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd na doplnenie uvádza:

Medzi účastníkmi daného právneho vzťahu (žalobcom a žalovaným) ide nepochybne o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa vždy aplikujú spotrebiteľské právne normy. Preto sa vždy použijú ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, a to bez ohľadu na to, podľa akého zákona bola spotrebiteľská zmluva uzavretá a zároveň bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod. Preto tu právne nemá význam ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka, alebo či došlo k tzv. voľbe práva medzi účastníkmi. Uvedené ustanovenia sa totiž použijú vždy, ak ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi spotrebiteľom - dlžníkom a veriteľom - dodávateľom. Ustanovenia o spotrebiteľských právnych vzťahoch v zákone o spotrebiteľských zmluvách a v Občianskom zákonníku sú kogentnými právnymi normami, ktoré nie je možné zmeniť dohodou zmluvných strán a ani inak. Okrem toho sú normy spotrebiteľského práva špeciálnymi ustanoveniami aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a tu sa stále uplatní zásada, že sa použije špeciálna právna úprava pred všeobecnou, t.j. *lex specialis derogat lex generalis*. Preto niet zákonného dôvodu aplikovať vo vzťahu k otázke premlčania Obchodný zákonník. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Premlčacia doba je preto v súlade s ust. § 101 Občianskeho zákonníka 3-ročná, a táto žalobcovi na uplatnenie práva na súde márne uplynula tak, ako to konštatoval súd prvého stupňa, t. j. dňa 01.08.2010.

Uvedené dáva odpoveď na odvolaciu námietku žalobcu, že otázku premlčania je potrebné posudzovať podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ vzhľadom na vznesenú námietku premlčania premlčanie posudzoval podľa ustanovení §§ 100 a 101 Občianskeho zákonníka.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že vzhľadom na to, že žalovaný čiastočne plnil svoj záväzok vkladmi ako je uvedené vyššie, možno toto čiastočné plnenie považovať za uznanie zvyšku záväzku, čo má za následok plynutie novej štvorročnej doby premlčania, odvolací súd konštatuje, že ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

Plnenie nemožno považovať za uznanie dlhu. Úprava uznania dlhu podľa Občianskeho zákonníka je kogentná a takýto prejav vôle dlžníka musí mať zákonom predpísanú formu a obsah.

Uznanie práva je jednostranný, adresovaný a hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý k svojej platnosti okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 OZ) musí spĺňať náležitosti uvedené v ustanovení § 110 ods. 1 druhá veta OZ.

Uznanie práva sa musí urobiť predovšetkým v písomnej forme (§ 40 ods. 1 OZ) a musí sa týkať ako jeho dôvodu, tak aj jeho výšky. Prejav vôle o uznaní práva musí byť určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 OZ). Pretože uznanie práva je právnym úkonom, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle uznať právo čo do dôvodu a výšky daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nepostačuje, že dlžníkovi, ktorý jednostranným právnym úkonom urobil, prípadne veriteľovi, ktorému bol uvedený úkon adresovaný, boli dôvody a výška uznaného práva jasné, ak nie sú spoznatelne z obsahu listiny. Písomné uznanie práva musí povinne obsahovať dôvod vzniku záväzku a jeho výšku bez akýchkoľvek výhrad. Uznávací prejav vôle je obligatónym kauzálnym záväzkom. Dôvodom (kauzou) sa tu rozumie bezprostredný dôvod vzniku záväzku (napr. vznik zodpovednosti za škodu, protiprávny úkon v rámci existujúceho záväzkového vzťahu). Výška dlhu musí byť uvedená presnou sumou. Ak napr. dlžník uzná dlh len do určitej výšky, právne účinky uznania sa budú týkať len tejto výšky dlhu.

Z uvedeného vyplýva, že čiastočné plnenie dlžníkom nemožno považovať za čiastočné uznanie dlhu, pretože k uznaniu dlhu žalovaným spôsobom uvedeným vyššie nedošlo.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že toto smeruje proti rozsudku ako celku.

Preto sa odvolací súd zaoberal aj vecnou správnosťou výroku o trovách konania, pričom zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne.

Súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 eur.

Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 17.07.2012 = 1. úkon prevzatie a príprava zastúpenia v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon podľa vyhlášky účinnej ku dňu 17.07.2012 pri žalovanej sume 694,74 eur je 51,45 eur. Za 2 úkony: prevzatie a príprava zastúpenia + odpor z 24.08.2012 = 102,90 eur + 2 x režijný paušál á 7,63 eur = 15,26 eur + 20 % DPH zo sumy 118,16 eur = 23,63 eur, celkom 141,79 eur.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

Vo vzťahu k odvolaniu vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č. k. 11C/351/2012-169 zo dňa 21.11.2013 odvolací súd konštatuje, že odvolanie bolo potrebné odmietnuť.

Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli (§ 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované (§ 92 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a

povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania, s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Ustanovenie § 93 ods. 4 priznáva vedľajšiemu účastníkovi rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

Z uvedeného možno vyvodíť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnaní vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a contrario možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje.

Zákon celkom jasne ustanovuje, že v danom prípade rozsah procesných práv a povinností vedľajšieho účastníka je limitovaný rozsahom práv a povinností účastníka, na strane ktorého vystupuje, teda žalovaného.

Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že proti uzneseniu, ktorým by súd nepripustil zmenu účastníka konania, má právo podať odvolanie len žalobca. Žalovaný proti uzneseniu, ktorým súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu, právo na podanie odvolania nemá a vychádzajúc z vyššie uvedeného ho nemá preto ani vedľajší účastník na strane žalovaného.

Preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č. k. 11C/351/2012-169 zo dňa 21.11.2013 podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešný žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli.

Zároveň trovy odvolacieho konania nevznikli do času rozhodnutia odvolacieho súdu ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Tento podal odvolanie proti uzneseniu, ktoré bolo odmietnuté. K odvolaniu proti rozsudku sa však do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril a tak mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.